

Падарам, нависанда ва рӯзноманигор, шодравон Аброр Зоҳир дар соли охири умраш меҳост дар бораи кахрамони миллат Шириншоҳ Шохтемур роман нависад. Ба ин мақсад, маълумоти зиёде чамъ овард. Аммо умр вафо накард ва чунин коре амалӣ нашуд. Иттифоко рӯзе дар хучраи кори падар чанд дастхат бо ин маълумот ба дастам афтод ва кӯшиш намудам, ки мурури шогирдонае ба рӯзгор ва фаъолияти ин абармарди таърихӣ ва Кахрамони Тоҷикистон дошта бошам.

Маълумоти чамъовардаи шодравон падарамро дар бораи ин абармарди таърихӣ варакгардон намуда, маълумам шуд, ки дар бораи зиндагиномаи Шириншоҳ Шохтемур маълумоти фаровони якхела ва умумӣ интишор ёфтааст. Муаллифон ба чузъиёти хаёту фаъолияти чамъиятию сиёсиаш хеле кам тавачҷух кардаанд. Хаёти ин арбоби чамъиятию сиёсӣ пурпечутоб ва пур аз хаводис аст. Тибки маъхазҳо, Шириншоҳ дар оилаи дехкон ба дунё омадааст. Харчанд ин оила тангдасту нодор буд, вале босаводу дорои чаҳонбинии хос. Ин дар ҳолест, ки мавҷудияти ҳиссаҷаи «шоҳ» дар ному насаби оилавии онҳо аз як сӯ ба шачараи ашрофзодагиашон далолат мекунад.

Шириншоҳ аз хурдсолӣ дар мактаби русӣ таҳсил карда, солҳои гуногун дар идораю муассисаҳои империяи рус омӯзиш ва кор кардааст. Худи ҳамин далел ишорат ба он дорад, ки Шохтемур ба рағми бадгӯнаш аз хаводиси олам, вазъи чома, низоми империяи рус ва таъсири он ба Осӣи Марказӣ огоҳии комил дошт. То инкилоби болшевикӣ Шириншоҳи ҷавон ҷонибдори афкори ҷавонбуҳориён буд. Вазъи сиёсию иҷтимоии замон, гоҷҳои наву он замон пешқадами сотсиалистӣ низ ӯро ба худ моил менамуд.

Фаъолияти сиёсии Шириншоҳ Шохтемур аз моҳи январӣ соли 1921, баробари пазируфтани ба узвияти ҳизби коммунистӣ, оғоз шуд. Худи ҳамон сол (18 июл) бо супориши Кумитаи Иҷроияи Марказии Ҷумҳурии Мухтори Шӯравии Туркистон ба ҳайси узви сегонаи харбӣ – сиёсӣ барои таъсис ва бунёди кумитаҳои инкилобӣ (аввалин нишонаҳои ҳокимияти нави шӯроӣ) ба Помир омад ва ду сол дар ин ҷо фаъолият кард. Тавре таърих шаҳодат медиҳад, мавсуф дар идомаи фаъолияти худ бо дигар

хампаймонхояш масъалаи аз хама мухим - ташкили чумхурии мустакили Тоҷикистонро пайваста дар миён мегузошт, ки чунин амали часурона дар замони шиддати пантуркизм кори сахлу осон набуд. Аммо талошу чонбозихои шабонарӯзии Шириншоҳ ва дигар фарзандони фарзонаи миллати тоҷик дар ин роҳ самар овард. Соли 1924 Чумхурии Мухтори Шӯравии Сотсиалистии Тоҷикистон ва нихоят соли 1929 Чумхурии Шӯравии Сотсиалистии Тоҷикистон ташкил гардид.

Шириншоҳ Шохтемур замони дар вазифаи котиби масъули Кумитаи хизбии вилоятии ЧМШС Тоҷикистон, котиби дуҷуми КМ ХК (б) Тоҷикистон ва раиси КИМ ЧШС Тоҷикистон қор қарданаш, барои ҳалли масоили муҳими миллӣ харғиз донишу қувва ва имқоноташро дарег наредошт ва барои ободию гулгулшуқуфии диёраш - Тоҷикистон хидматҳои беназир қардааст. Вале талошҳои эҳёгарӣ ва миллатпарваронаи ин шахсияти тобноқи таърих душманони ҳалқи тоҷикро нороҳат мекард.

Ӯ ҳамчун роҳбари хирадманду донишманд дар қушодани мактабҳои шӯравӣ дар тамоми ғӯшаю қанори Тоҷикистон қорӣ намудани таҳсил ба забони модарӣ ташаббусқори асосӣ буд. Ба ҳар ғӯшаи Ватан сафар намекард, аввалин пурсишаш ин буд, ки «Шумо мактаб доред?». Зеро Шириншоҳи ватанпараст ба ҳубӣ дарқ мекард, ки рушди босубот ва ҳамҷонибаи Тоҷикистон бе тарбияи қадрҳои болаёқату босаводи миллӣ ғайриимқон аст. Аз ин рӯ, замони роҳбарии ҳуд маҳви босаводиро дар меҳвари фаъолияти ҳуд қарор дода буд.

Шириншоҳ ҳуд шахси таҳсилдидаву маорифпарвар буд. Аз 17 ҳуҷқати расми мавқудай шарҳилоиаш, дар 5 маврид қасби ҳудро қорғар, дар 6 ҳолат омӯзқор, дар 1 қой педагоғ ва дар 5 ҳуҷқати дигар қорманди хизбӣ навиштааст.

Ба сахнаи сиёсат омадани Шириншоҳ Шохтемур дар авқи муборизаҳои пантуркизм ва инқор намудани мавқудияти миллати тоҷик ба иқболи ҳалқи шарафманди мо буд. Харакатҳои пантуркистӣ ва қӯшиши таҳрифи таърихи ҳалқи тоҷик Шириншоҳи миллатдӯстро ором намегузошт. Ӯ дар баробари Нусратулло Маҳсум, Қинор Имомов, Иброҳим Исмоилов, Абдурахим Хочиқоев, Саидахмад Анваров, Абдуқодир Муҳиддинов ва дигар равшанқикрони миллӣ ба воситаи мактубу мурочиатнома ба унқонии Бюрои осиемиёнагии КМ ХК эътироф намудани ҳуқуқу манофеи миллии тоҷиконро қотеона талаб мекард. Яқе аз қунин мисолҳо «Ғузориш ба Сталин дар бораи мавқеи маданӣ - иқтимой ва иқтисодии тоҷикон дар Чумхурии Ӯзбекистон» мебошад.

Шириншоҳ Шохтемури соли 1933 раиси Кумитаи иҷроияи марказии Тоҷикистон таъйин гардид ва дар ин вазифа то охири умр, яъне то соли 1937, фаъолият намуд. Бегумон ин арбоби сиёсӣ яке аз фаъолони дигаргунсозии ҳаёти сиёсӣ иқтисодӣ ва маданияву фарҳангии ҷумҳурии навтаъсиси Тоҷикистон ба шумор мерафт. Дар заминаи талошҳои маорифпарваронаи ӯ соли 1931 нахустин мактаби олии кишвар - Донишкадаи Осиемиёнагии меваю сабзавот таъсис ёфт, ки баъдан ба Донишкадаи ҳоҷагии кишлоки Тоҷикистон (соли 1933) ва 10 августи соли 1992 ба Муассисаи давлатии «Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон» табдили ном кард. 20 октябри соли 2009 бо пешниҳоди Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба 110 - солагии зодрӯзаш ба Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон номи Шириншоҳ Шохтемури дода шуд.

Нуктаи доғдори ҳаёти Шириншоҳ Шохтемури ин буд, ки душманони миллат пайваста нисбатан душманӣ меварзиданд. Ба номи ӯ тухматҳои беасосу бардурӯғ сохта, дар пайи эҷоди дасиса алайҳи ин фарзанди нақуноми тоҷик буданд. Ин буд, ки мунтаҳо душманони миллати тоҷик ба вай тухмат заданд ва бо ҷурми хиёнат ба Ватан гунаҳгор карданд. Ҷӯро зимни як сафар ба Москва боздошт ва бо пушти по задани адолати таърихӣ мунтаҳо 27 октябри 1937 қатл карданд. Вале таърих ҳамеша ба раванди ҳодисаҳо баҳои воқеӣ медиҳад ва дар мисоли қору зиндагии шарафмандонаи Шириншоҳ Шохтемури ин ҳақиқат тантана кард. Зеро бо гузашти чанд сол аз ҳукми қатлаш сафед гардид.

Хидматҳои шоёнӣ ин фарзанди фарзонаи миллатро ба назар гирифта, бо Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон 27 июни соли 2006 ба Шириншоҳ Шохтемури унвони олий – Каҳрамони Тоҷикистон дода шуд ва Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон номи ин абармарди таърихро ба худ гирифт.

Шаҳбоз АБРОР, «Ҷумҳурият»